

[A. P. Hansen.]

tingvalgte Medlem (Rasmussen [Flemløse]) anbefale, at man ophæver Amtsfattigkassen. Jeg indser ikke, hvad Nytte den gør mere. I mit eget Amt balancerer Amtsfattigkassen med 81 000 Kr., og deraf maa Amtsfonden udrede de 75 000 Kr. Det forekommer mig, at man udmærket kan ophæve denne Kasse, der medfører et unødvendigt Skriveri og Regnskab, og lade de forholdsvis smaa og faa Indtægter tilflyde Amtsfonden.

Jeg er ogsaa tilfreds med den lille Ændring, som er indført i Lovforslagets § 33, næstsidste Stykke. Herefter kræves der som hidtil kvalificeret Majoritet i Amtsraadet til Bevilling af personlige Understøttelser og Understøttelser til almennyttige Institutioner, men Bestemmelsen om, at Amtmanden skal være blandt dem, som har stemt derfor, er udgaaet. Naar man har oplevet — man oplever det maaske ingen Steder nu, men man *har* oplevet det —, at en Amtmand har kunnet sige til Amtsraadets Medlemmer: Ja, de Herrer kan godt stemme for det, men jeg stemmer ikke for det, og saa bliver det nu i Henhold til gældende Lov ikke vedtaget —, synes jeg, man maa hilse med Glæde, at denne Bestemmelse er udgaaet.

Overfor en Udtalelse, som er fremsat ikke her, men i det andet høje Ting, og som gik ud paa, at man fra Socialdemokratiets Side krævede Tjenestemænd og Kontorer, Pengevederlag o. s. v., vil jeg sige, at det for os ikke er det afgørende; men det, som er magtpaaliggende for os, er, at der er Orden og Plan i den kommunale Administration. En hel Del af os kender sikkert adskillige ud over Landet, som sidder med Smerten, fordi der manglede den fornødne Orden og Plan i deres daglige Administration, og som vilde have været gladere og bedre økonomisk betryggede, om der havde været fastere Rammer, om der havde været saadane Vilkaar, at de ikke kunde smuldre saa meget fra den ene Kasse over i den anden. Jeg siger ikke dette som nogen som helst Beskyldning mod nogen. Der har været visse Forhold, som man har kunnet kalde kriminelle, men i langt de fleste Tilfælde, hvor der har været det, man kalder for Uregelmæssigheder, har Forholdet alligevel været dét, at der er sket en Sammenblanding af forskellige Ting; de paagældende har ikke formaaet at udrede de enkelte Ting fra hinanden, og har heller ikke faaet skilt deres egne Penge ud fra andres; og derved har der kunnet opstaa det uheldige Forhold, at en Mand maaske

har gaaet og troet, at han var forholdsvis velhavende, men en skønne Dag har det vist sig, at han ikke var det, idet han skyldte Kommunen saa og saa mange Penge. For at undgaa den Slags Ting er det, vi først og fremmest sætter ind paa dette, at der skal være Orden og Plan i Tingene, og vi ved jo alle sammen ogsaa fra andre Omraader, at der skal være Orden i det regnskabsmæssige. Men saa kommer man ikke udenom Udgifter og det, man betegner som Kontor.

Maa jeg saa blot til sidst nævne en Lov, der allerede er nævnt en Gang, nemlig Loven om Købstadkommunernes Styrelse, som vi ved ligger i et Udvalg her i Tinget for Tiden. Det hedder i det paagældende Lovforslags § 20, 1ste Stykke, at Byraadet vælger to Medlemmer til at tage Sæde i Kirkebestyrelsen. Jeg maa mene, at for saa vidt som denne Bestemmelse skal lovfæstes med Tiden, maa der en tilsvarende Bestemmelse ind i Landkommunalloven, for paa de Steder, hvor en Landkommune og en Købstadkommune har fælles Kirke, fælles Menighedsraad og derigennem fælles Kirkebestyrelse, synes jeg, det vilde være meningsløst, om Bykommunen som saadan fik en Forret til at vælge to Medlemmer af Kirkebestyrelsen, medens Sognekommunen skulde være udelukket. Men det er jo et af de Spørgsmaal, vi under Udvalgsbehandlingen kan tage op til Undersøgelse og Drøftelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Frøkjær: Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (A. P. Hansen) anstillede en Række almindelige Betragtninger over Landkommunernes Styrelse, som vi vist alle i al Almindelighed kan tiltræde. Det Forslag til Lov om Landkommunernes Styrelse, som vi her behandler, gaar jo ud paa en Revision af Landkommunalloven af 6. Juli 1867. Den nugældende Lov har altsaa snart bestaaet i 64 Aar, en lang Række af Aar, og man kan i al Almindelighed sige — og det vil vist alle indrømme —, at det har været en god Lov. Men det er naturligt, at der efter saa mange Aars Forløb kan være Trang til at indføre visse Ændringer. Som det ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, er der ikke indført mange Ændringer, men der er dog indført nogle. Det foreliggende Lovforslag bygger paa en Indstilling af en Kommission, som var nedsat af Indenrigsministeren, idet denne Kommission nu har afgivet en enstemmig Indstilling om et Udkast til en ny Landkom-